

25 Noviembre, 2016

Accents ▶ ART

LAURENT MARTIN «LO»

▶ **Can Mario, Palafrugell.** Pça de Can Mario, 7. **Del 18 de juny al 25 de novembre.** H: www.fundaciovilacasas.com

■ Es faria difícil parlar d'Oteiza o de Julio González sense pensar el ferro, de Dan Flavin sense tenir en compte la importància dels fluorescents i dels neons o, per exemple, de Joseph Beuys sense considerar la seva relació amb els materials orgànics; de la mateixa manera, l'aventura plàstica de Lo està indistriablement lligada a la utilització de la canya de bambú per diverses raons. En primer lloc, i flirtejant amb certs aspectes propis de l'art povera, la canya esdevé el material humil que li permet alliberar la seva subjectivitat sense haver de retre comptes a cap tradició artística anterior, com ara la del ferro o la de la pedra. La canya, de la mateixa

manera que els materials «recol·lectats», posseeix la dignitat inapel·lable de tot allò que existeix amb humilitat. Però, a més, la curiosa morfologia de la canya li permet un segon alliberament: es tracta de la seva ductilitat, del seu caràcter esfèric, de l'espai buit que conté, de la distància regular entre els nusos de la seva tija. L'escultura realitzada en canya esdevé, d'aquesta manera, construcció paramusical i paranatural, síntesi entre natura i cultura, principi del desenvolupament d'una imaginació material (però també formal i figurativa) que té un caràcter essencialment poètic. I és que, en darrera instància, l'artista no imposa res, no maltracta els materials, sinó tot el contrari, deixa que ells mateixos dictin els seus propis ritmes, en cerca els espais que contenen, els disposa ací. **E. CAMPS**

RAMON DACHS

▶ **Palau Solterra, Torroella de Montgrí.** Carrer de l'Església, 10. **De l'11 de juny al 27 de novembre.** Dissabtes d'11 a 14h. i de 16,30 a 20,30h. Diumenges d'11 a 14h.

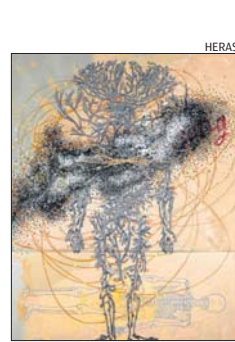
■ Què tenen en comú les fotografies que Ramon Dachs ha realitzat a partir dels paisatges antàrtics i d'un conegut edifici de Barcelona? Doncs que poden interpel·lar-nos a recer de les dues grans famílies de «silenci» que, a nivell formal, existeixen, és a dir, l'horitzontal i la vertical. El mestre de la paraula (poeta) també ho és de la imatge. Això ho sabem perquè la vitalitat de la Fundació Vila-Casas ho fa visible. Sigui com sigui, resta celebrar l'existència de quelcom tan encomiable com Palau Solterra, un lloc on la fotografia escenifica la seva al·literació de significats. **E. CAMPS**

CLARA OLIVERAS

▶ **Centre Cultural la Mercè de Girona.** Pujada de la Mercè, 12. **Del 8 de novembre al 16 de desembre.** De dilluns a divendres de 9 a 14h. i de 16 a 21h. Festius tancat.

■ Si és veritat, com afirma Paul Virilio, que som víctimes de la tirania de la velocitat, aleshores també deu ser veritat que el desig d'aturar-nos és un acte de resistència que té molt a veure, per exemple, amb la pràctica d'una disciplina com ara la ceràmica. En aquest sentit, l'exposició de Clara Oliveras és una iniciativa que «parla de la rapidesa amb la que es mou la societat actual. Arribar a tot abans que tothom. Rendir culte a la velocitat —conclou l'artista— en una cursa per no anar enlloc, un antifuturisme». La mostra forma part de la Beca de Creació en Ceràmica de l'EMA. **E. CAMPS**

ARTUR HERAS

▶ **Espai d'Art Àcentmètrés-ducentredumonde, Perpinyà.** Avda. de la Grande Bretagne, 3. **Fins el 5 de febrer.** Tots els dies de 15 a 19h.

■ Artur Heras és un dels creadors plàstics més singulars del panorama artístic europeu de les últimes dècades. La seua contribució a la modernitat iconogràfica ha sigut determinant a través del diàleg constant que ha mantingut amb la història de l'art i amb determinades fites literàries i culturals. La seva renovació formal dels anys seixanta, al costat d'altres noms fonamentals en el panorama artístic vinculat a la «crònica de la realitat», va permetre que tota una generació obrís els ulls a una realitat plural i heterodoxa, superant les dificultats que obstaculitzaven l'activitat creativa en aquella època. **E. CAMPS**

SEBI SUBIRÓS

▶ **Espai Tònic, La Bisbal d'Empordà.** Carrer de ponent, 25. **Del 8 d'octubre al 17 de desembre.** De dilluns a divendres d'11,30 a 13,30h i de 17 a 20h. Dissabtes de 17 a 20h.

■ *El Marido de la Mujer Barbuda* —expliquen els responsables de l'Espai Tònic— és «un giny d'humor, una posada en escena delirant i conscient dels diferents objectes que estíem envoltats a aquesta mítica i imaginària parella de finals de 1800 i principis del 1900». El més destacable, en qualsevol cas, és que Subirós «demostra, cop més, ser posseïdor d'una fina inventiva, que qüestiona la nostra mirada quotidiana [...] Cada objecte, imatge i gravat que en ell entra i s'hi crea, té la possibilitat de sortir-ne formant part d'una simfonia plena de poesia». **E. CAMPS**

25 Noviembre, 2016

E.CAMPS

S. SALGADO

BOSCH

CARLETS

PERPIÑÀ

JORDI MITJÀ I PETRA FERIANCOVA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla i Capella St Nicolau. **Del 8 de novembre al 22 de desembre.** De dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ Per atansar-nos a la mostra del Bòlit és fonamental subratllar la importància «real» de tots els elements que integren la instal·lació que l'artista eslovaca presenta a la Capella de Sant Nicolau però també, i d'una manera encara més literal, els que poblen la proposta que Jordi Mitjà realitza a la sala de la Rambla: a diferència de Feriancova, que assumeix un registre més escultòric i «intervencionista», Mitjà aprofundeix en les seves dèries espigoladores assumint, sense concessions, un llenguatge descarnat de regust apocalíptic que descriu a la perfecció quina és la nostra posició en el món.

L'encert de posar de costat aquests dos artistes és majúscul: d'una banda, apropa a Girona dos representants brillants d'una generació que té el privilegi de formar part de dos mons, a saber, l'analogic i el digital, i que, justament per això, no perden mai de vista quin és el lligam ineludible que ens uneix a les «coses»; de l'altra, mostra dues visions en cert sentit oposades sobre aquella mateixa qüestió que tan bé va descriure Lyotard: «La temptativa mitjançant la qual l'esperit procura desfer-se de la matèria. Afortunadament —conclou el filòsof—, aquest intent no té cap possibilitat d'èxit. Mai ens alliberem de la Cosa. Sempre oblidada, és inoblidable» aquest intent no té cap possibilitat d'èxit. Mai ens alliberem de la Cosa. Sempre oblidada, és inoblidable» aquest intent no té cap possibilitat d'èxit. oblidada, és inoblidable» **E. CAMPS**

SEBASTIÃO SALGADO

► **CaixaForum, Girona.** Carrer Ciutadans, 19. **Del 5 de març.** De dilluns a dissabte de 10 a 20h. Diumenges i festius d'11 a 14h.

■ *Gènesi* és un mosaic increïble en què la natura s'expressa en tota la seva grandesa. Després de gairebé tres dècades de reflexió sobre els drames i les tragèdies de la humanitat, el reconegut fotògraf brasiler Sebastião Salgado va iniciar el 2004 aquest projecte, de vuit anys de durada, centrat en la natura del nostre planeta. «Una oda visual a la majestuositat i fragilitat de la Terra; una advertència sobre tot el que correm el risc de perdre», en paraules del mateix Salgado. L'exposició, que arriba a Girona en el marc d'una itinerància internacional de fotografies en blanc. **E. CAMPS**

RAFAEL BOSCH

► **Claustre de l'Hospital, Torroella de Montgrí.** Carrer Hospital, 2. **Del 1 al 30 de novembre.** Cada dia, festius inclosos, de 10 a 20h.

■ La mostra «Camins», explica Rafael Bosch, està formada per un conjunt de fotografies, de diferents mides però sempre quadrades i representant perspectives variades: «Aquestes imatges tenen totes la mateixa estructura de composició: perspectives on el punt de fuga està sempre situat al bell mig de la fotografia, per tant la varietat està en la diversitat dels camins i el seu entorn, en la perspectiva i la llum. Amb aquest plantejament busco donar aquesta tercera dimensió que la fotografia no té en si mateixa, presentant la profunditat de la imatge, la tercera dimensió». **E. CAMPS**

CARLETS

► **Biblioteca Pública de Sant Gregori.** Pça de Rafael Masó s/n. **Del 8 de novembre al 9 de desembre.** Horaris: Consultar web.

■ Carles Torrent (Puigcerdà, 1953) prefereix presentar-se com a «ceramista» enlloc d'artista i, de fet, també opta per fer-se dir «Carlets», un diminutiu molt col·loquial que, contra pronòstic, encaixa a la perfecció en el perfil d'un home que viu i treballa a Palafrugell. En paraules seves: «Sóc ceramista. El tema de l'artisticitat mai m'ha preocupat massa. M'interessa el procés de treball i la tècnica». Potser per això pot viure la docència (EMBA de Salt) sense penediments i romandre atent a les subtils evolucions d'una disciplina tan antiga com la civilització mateixa. **E. CAMPS**

PERPIÑÀ

► **Casa de Cultura de Girona.** Plaça de l'Hospital, 6. **Del 10 d'octubre al 30 de desembre.** De dimarts a divendres d'11 a 20h. (dies de Fires: d'11 a 18h.)

■ Allò que singularitza l'aventura creativa de Perpiñà és, més enllà de qualsevol altra consideració, la seva coherència. Coherent, primer, amb ella mateixa: l'assumpció d'un principi constructiu bàsic (aquella estructura modular que recorda l'arquitectura de les cases que s'emmarquen a l'Onyar al seu pas per Girona) és el fil conductor que es manté i que, sense veure's alterat en essència, permet infinitud de variacions plàstiques i formals; i coherent, en segon lloc, amb una visió de la història de l'art que intenta mantenir-se al marge de determinats excessos discursius i d'obsessions desmaterialitzadores. **E. CAMPS**